

Pătratul iubirii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Cândva mi-ai fi pus clopoței la picioare
Să nu pierzi ecoul ce-mi leagă de cer
Minutul acesta. Tu știi cât mă doare
Că timpul aleargă și fulguie-a ger.

Mi-e dor de-o poveste bizară cu fluturi
Abia întâmplată-ntre noi, cred că ieri,
Stăteai pe un ram de lumină să-mi scuturi
Pe buzele roșii albastre tăceri.

Mi-e dor și de ochii adânci ce veghează
În ceasuri târzii visul meu încurcat,
Cândva o să urc lângă tine pe-o rază
Iubirea de-acum s-o trăim la pătrat.

- Odată ți-am spus că iubirea trăiește
În inimi curate, în ochii tăi mari
Ce-aprind fantezii când lumina descrește
Și soarele-apune pe centrii polari.

Mi-e dor să-ți ating doar cu gândul povestea
Prin care alergi să mă-ntâmpini în prag,
Cândva vom trăi întâmplările-acestea,
Din stele de mare ți-oi face șirag

Să-l porți ca și cum lângă vis amuletă
Ți-ar fi pretutindeni. Demult căutat
E drumul în doi pe o altă planetă
Iubirea de-acum s-o trăim la pătrat.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș